

POSUDEK ŠKOLITELE NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI VERONIKY ŘEZÁČOVÉ NEVĚRA A ŽÁRLIVOST V DLOUHODOBÝCH PARTNERSKÝCH VZTAZÍCH

Pro partnerské vztahy, nejen v naší kultuře, je velmi typické očekávání, někdy implicitní, jindy deklarované či institucionalizované, exkluzivity především v intimních aktivitách. Narušení takového očekávání ze strany partnera obvykle říkáme nevěra. Naopak pocity a případně i chování vyvolané tím, co považujeme za narušení exkluzivity, obvykle nazýváme žárlivostí. Cílem předložené práce bylo zmapovat tato dvě úzce propojená témata a to především v kontextu evolučně psychologických koncepcí. Jednalo se o úkol mimořádně obtížný, protože problematika nevěry je velmi komplexním fenoménem a jednotlivé studie často vycházejí z různých pozic a ne vždy reflektují různé využívání pojmu nevěra. Je třeba vyzdvihnout, že Veronika nepřebírá jednotlivé studie nekriticky a trefně poukazuje na některé jejich nedostatky. Obdobně obtížný úkol měla i v případě žárlivosti, kde se jednotlivé psychologické školy výrazně liší v tom, jak konstruují a operacionalizují tento pojem, což se následně promítá ve způsobu provádění empirického výzkumu. Práce je většinou psána srozumitelným jazykem a je přehledně strukturována. Pro úplnost je třeba dodat, že v některých pasážích bych ocenil shrnutí probírané problematiky a také větší kritičnost k některým evolučně psychologickým interpretacím. Nicméně celkově mohu s čistým svědomím konstatovat, že autorka plně zvládla práci s odbornou literaturou, o čemž vypovídá i více než 100 citovaných titulů.

Cílem druhé části práce bylo testovat, zda předchozí zkušenost s nevěrou ovlivňuje míru žárlivosti a to většinou za pomoci standardizovaných psychometrických nástrojů. Hlavní výhodou zpracovaného vzorku bylo, že se nezakládá pouze na vlastní výpovědi respondentů, ale též na výpovědi partnerů. Některá její zjištění jsou velmi zajímavá. Například se ukazuje, že muži, kteří uvádějí, že jejich otec byl nevěrný, jsou sami také častěji nevěrní. Podobný efekt nebyl zjištěn u nevěry matek. Tyto výsledky jsou plně ve shodě s jedinou mně známou studií zabývající se efektem rodičovské nevěry. I zde autorka jasně ukazuje, že porozuměla způsobu získávání a zpracování údajů v empirickém výzkumu. V diskuzi pak autorka prokázala schopnost interpretovat a začlenit vlastní zjištění do kontextu předchozího výzkumu. Navíc si je dobře vědoma omezení vlastních zjištění a dokonce navrhuje možnosti dalšího výzkumu. V neposlední řadě bych chtěl poukázat na to, že Veronika se se zaujetím účastnila sběru dat v rámci časově náročných sezení a dle mé zkušenosti vždy vystupovala velmi citlivě a empaticky při práci s citlivými údaji, jakými extra-dyadické intimní aktivity jsou.

I přes drobné námítky celkově hodnotím práci Veroniky Řezáčové jako velmi zdařilou a plně splňující nároky kladené na bakalářskou práci. Pokud obhajoba proběhne bez větších komplikací, navrhuji hodnocení výborně.